

Jongeren in Makkinga bedenken plan om in eigen dorp te blijven wonen

Ze willen dolgraag in eigen dorp blijven, maar er is geen betaalbare woning te vinden. Jongeren uit Makkinga bedachten een tijdelijke oplossing, een nieuw woonconcept genaamd 'de horizontale flat met tuin'.

Een blik op verkoopsite Funda leert dat er in Makkinga zeven woningen te koop staan, waarvan een verkocht onder voorbehoud en een onder bod. De prijzen variëren van 215.000 euro voor een vrijstaand huis „dat gemoderniseerd dient te worden” tot 499.000 euro voor een herenhuis aan de Brink. Niks voor een jonge starter dus, die volgens het CBS een gemiddeld inkomen heeft tussen de 17.000 en 33.000 euro, vaak een studieschuld heeft en minder vaak een vaste aanstelling.

„Dit probleem speelt al jaren. De huizen die te koop komen, zijn te duur. Op de huurmarkt maken starters ook al geen kans. En er wordt niks meer gebouwd. In 2001 is het laatste nieuwe huis opgeleverd in Makkinga. De jongeren die hier geworteld zijn en willen blijven, wonen noodgedwongen tot hun 24ste, 25ste bij hun ouders. Of ze blijven plakken op studentenkamers. Daar hebben wij zorgen over.”

Duurzaam en betaalbaar

Aan het woord is Frans Hamstra uit Makkinga. Hij is samen met dorpsgenoten Sjouke Wijnsma en Kees Gorter, voorzitter van Plaatselijk Belang, initiatiefnemer van de formule 'Blijf hier wonen'. De mannen, alle drie ondernemer en vader, lieten hun eigen kroost en een

aantal andere jongeren die graag (weer) in Makkinga neerstrijken, nadenken over een nieuw woonconcept dat voorziet in 'tijdelijke woningen die duurzaam en betaalbaar zijn, gericht op de doorstroom naar een gezinswoning binnen vijftien jaar'.

„We zijn aan de slag gegaan met een plan voor tiny houses en onze jongeren hebben hier vanuit hun verschillende onderwijsachtergronden - van uitvoerend tot academisch - aan meegewerkt”, vertelt Frans. Zoon Jelco, student energie en milieuwetenschappen: „We hadden civieltechnische, bouwkundige en organisatorische kennis in huis en ik heb zelf bijvoorbeeld gekeken hoe we de woningen energieneutraal kunnen maken.”

Er ligt nu een plan voor tien tijdelijke huurwoningen die zouden moeten verrijzen op het Muldersveld, een lap agrarische grond die eigendom van de gemeente Ooststellingwerf is. Jelco: „We noemen het plan 'de horizontale flat met tuin'. Flat omdat de woningen alleen een begane grond hebben.” De huizen met een maximale oppervlakte van 60 vierkante meter zijn overigens wel vrijstaand. Er komt een gezamenlijke berging met ruimte voor wasmachines en drogers. En de bewoners willen voorzieningen als een elektrische auto of een speedbike gaan delen.

Terughalen naar Friesland

Ooststellingwerf vindt het plan sympathiek en vraagt medewerking van de provincie. Makkinga is aangemerkt als krimpdorp. Dit betekent dat er geen bouwvergunningen meer afgegeven worden uit angst voor een toekomstig woningoverschot, oftewel: leegstand. „Er is nú behoefte aan starterswoningen. En omdat de woningen tijdelijk zijn, maakt het niet uit of de bevolkingskrimp er wel of niet komt. Je pikt die huisjes zo weer op, dan is de grond weer vrij en twee weken later kun je er bij wijze van spreken weer mais op verbouwen.”

Met nadruk: „Het provinciale beleid is: mensen terughalen naar Friesland. Hoe raar is het dan dat je onze jongeren laat vertrekken? Laat ze in ieder geval de komende vijftien jaar blijven. Dan hou je ze eerst binnen de grenzen en dan kunnen ze daarna - als echt blijkt dat de markt is aangetrokken - alsnog doorstromen naar de beschikbaar gekomen woningen.”

Er hebben zich al vijftien potentiële bewoners gemeld voor de horizontale flat. Het plan is zo opgesteld dat het voor elk dorp met vergelijkbare problemen beschikbaar is. Volgens Frans kent het concept alleen maar winnaars. „Jongeren kunnen in het dorp blijven, de provincie sorteert voor op de woningvoorraad die later beschikbaar komt en de gemeente behoudt haar leefbaarheid.”

Anniek Jansma (21): 'Zo komt er weer leven in de brouwerij'

„Ik ben 21 jaar geleden geboren op de plaats waar ik nu woon. Ik werk in Siegerswoude op een hengstenhouderij. Dat is goed te doen vanuit Makkinga. We wonen op een boerderij, dus op zich verveel je je dan niet. Toch zou ik graag op mezelf willen wonen.

Als hier al een huis te koop komt, dan ben je gauw flink wat geld kwijt. En dat heb ik niet. Mijn broer wou ook graag blijven, maar is verhuisd naar Donkerbroek. Daar kon hij wel iets betaalbaars krijgen.

Anniek Jansma vindt Makkinga een heel gezellig dorp. FOTO RENS HOOYENGA

Makkinga is een heel gezellig dorp. Iedereen kent iedereen. Je merkt wel dat jongeren wegtrekken. Het wordt een soort ouderendorp. Maar ik heb hier nog genoeg vrienden. Er is één kroeg, waar het ook altijd gezellig is. Met het plan voor tijdelijke woningen komt er weer leven in de brouwerij. Ik sta vanaf het begin ingeschreven. Ik wil er wel graag uit, maar die woningen zijn het wachten waard. Ik heb van mijn hobby mijn werk gemaakt. Nu nog een huis in Makkinga en dan is het plaatje compleet.”

Jelco Hamstra (23): 'Als ik er ben, geniet ik van de rust'

„Mijn vader is een van de initiatiefnemers voor de tijdelijke woningen en vroeg of ik mee wou werken aan het plan. Ik studeer energy & environmental sciences, oftewel energie en milieu wetenschappen, aan de RUG in Groningen en woon op de vijfde verdieping in een flat in de Oosterparkwijk.

Dit jaar hoop ik af te studeren. Terug naar Makkinga is dan een optie. Als ik ergens anders een baan krijg, dan natuurlijk niet. Ik heb zes jaar een studieschuld opgebouwd, dus de huizen in Makkinga kan ik straks niet betalen.

Jelco Hamstra zit bij de Oudejaarsploeg. FOTO PETER WASSING

Ik ga niet zo vaak naar huis. Maar als ik er weer ben, geniet ik iedere keer weer van de rust. Als je in je bed ligt en alles is stil. Ik zit ook bij de Oudejaarsploeg, een groep jongens uit het dorp van boven de achttien. In verband met corona staan onze activiteiten even op een laag pitje. Maar normaal komen wij geregeld bij elkaar. Dan zijn wij bezig met het tentfeest dat we eens in de twee jaar organiseren.

Er is veel animo voor ons plan. Het lijkt mij niet dat je dan als gemeente of provincie kan zeggen: we doen het niet. het zou toch ideaal zijn dat we in ene tijdelijke woning kunnen starten om daarna - als de studieschuld geen probleem meer is - te verhuizen naar een normaal huis.”

Lisanne de Boer (22): ‘Ik heb geen tijd voor een groot huis’

„Ik ben alleen en dan is het financieel niet te doen om in de buurt een woning te krijgen. Nu woon ik nog bij mijn ouders op de boerderij. Net als mijn zus van twintig. Die studeert nog en hoeft nog niet zo nodig uit huis.

Ik werk sinds een jaar bij Timac Agro. Dat is een specialist op het gebied van bodem en bemesting en hygiëne en voeding in de agrarische sector. Als technisch commercieel specialist bezoek ik melkveehouders en akkerbouwers in de omgeving. Een volgende stap is een huisje voor mezelf. Het liefst in Makkinga.

Lisanne de Boer. De voordeur gebruikt ze nooit, ze komt via de staldeur binnen. FOTO RENS HOOYENGA

Het is een gezellig dorp. Ik heb er mijn vrienden. En het is handig voor mijn werk om hier te blijven. Bovendien vind ik het leuk om in het weekeinde op de boerderij te helpen. Ik hoef niet per se naar de stad. Daar heb ik niet zoveel mee. Ik heb mij ingeschreven voor de tijdelijke woningen omdat ik iets voor mezelf wil hebben. Ik heb geen klagen bij mijn ouders, maar het is tijd voor een eigen plekje.

Dat de huizen niet zo groot worden, maakt mij niet uit. Ik heb niet veel ruimte nodig. Bovendien werk ik veertig uur in de week en korfbal ik ook nog, ik heb geen tijd om een groot huis schoon te houden.”

www.blijfhierwonen.nl